

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาว่าคะแนนอัตมโนทัศน์ของ ลูกคนโต ลูกคนกลาง และ ลูกคนสุดท้องจะแตกต่างกันหรือไม่

สมมุติฐานในการวิจัย

1. ลูกคนโตมีคะแนนอัตมโนทัศน์สูงกว่าลูกคนกลางและคนสุดท้อง
2. ลูกคนกลางมีคะแนนอัตมโนทัศน์ต่ำกว่าลูกคนสุดท้อง

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

เป็นนักเรียนจากโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานครที่มีอายุระหว่าง 14 - 17 ปี มีลำดับการเกิดเป็นลูกคนโต คนกลางและคนสุดท้อง จากครอบครัวที่มีสมาชิกไม่ต่ำกว่า 3 คน และไม่เกิน 5 คน จำนวน 336 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสำรวจลักษณะครอบครัว ลำดับการเกิด จำนวนพี่น้อง
2. แบบสอบถามอัตมโนทัศน์ The Piers-Harris Children's

Self-Concept Scale ของ Ellen V. Piers และ Dale B. Harris ซึ่งแปลโดย จุไรรัตน์ เปรียญเรือง

การดำเนินการวิจัย

1. เลือกโรงเรียนที่จะใช้ เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย
2. คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติคือ มาจากครอบครัวที่มีพี่น้อง 3 - 5 คน มีลักษณะครอบครัว เป็นครอบครัวที่มีพี่น้อง เป็นหญิงล้วน ชายล้วน และชายหญิงคละกัน
3. ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามทัศนคติ
4. นำคำตอบจากแบบสอบถามไปตรวจให้คะแนนและวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้คอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่ามัธยฐาน เลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติ
2. วิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง (Two-Way Analysis of Variance) ของคะแนนทัศนคติ โดยพิจารณาดำเนินการเกิดและลักษณะครอบครัว เป็นตัวแปรอิสระ คะแนนทัศนคติเป็นตัวแปรตาม

ผลการวิจัย

1. ลูกคนโตไม่ไ้คะแนนทัศนคติสูงกว่าลูกคนกลางและคนสุดท้อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ลูกคนกลางไม่ไ้คะแนนทัศนคติต่ำกว่าลูกคนสุดท้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าลำดับการ เกิดกับอัลมโนทัศน์ไม่มีความสัมพันธ์กัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะไม่ได้ควบคุมตัวแปรอายุของพ่อแม่ การขาดพ่อ ขาดแม่ การหย่าร้าง และสถานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัว ดังนั้นถ้าจะทำวิจัยในทำนองเดียวกันนี้ ควรควบคุมตัวแปรด้านสถานภาพทางครอบครัว เหล่านี้ และควบคุมฐานะทางเศรษฐกิจด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย